

CZEŚĆ IV

Przepisy regulujące działalność wywiadowczą poza granicami kraju

KANADA

Ustawa o obronie narodowej (National Defence Act – 1995¹) – wyciąg

1. Zakres kompetencji

Art. 273.64 (1) Do zadań Służby Bezpieczeństwa Komunikacji (Communications Security Establishment) należy:

- a) pozyskiwanie i wykorzystywanie danych z globalnej sieci informacji (*global information infrastructure*) w celu dostarczania danych wywiadowczych zgodnie z priorytetami wywiadowczymi rządu Kanady;
- b) pełnienie funkcji o charakterze konsultacyjno-doradczym oraz świadczenie usług, które mają na celu ochronę informacji elektronicznych i infrastruktury informacyjnej, istotnych dla rządu Kanady;
- c) udzielanie wsparcia technicznego i operacyjnego federalnym organom ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz służbom bezpieczeństwa podczas realizacji ich zadań ustawowych.

2. Ochrona obywateli Kanady

(2) Działania prowadzone na podstawie § (1) pkt a i b:

- a) nie mogą być skierowane przeciwko obywatelom Kanady ani jakiegokolwiek osobie przebywającej na terytorium tego państwa;
- b) podlegają instrumentom ochrony prywatności obywateli Kanady w zakresie wykorzystywania i retencji przechwyconych informacji.

3. Ograniczenia

(3) Działania prowadzone na podstawie § 1c podlegają wszelkim ograniczeniom ustawowym nałożonym na federalne organy ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz na służby bezpieczeństwa.

4. Autoryzacja ministra

273.65. (1) Minister może – wyłącznie w celu pozyskiwania informacji od obcych wywiadów – wyrazić pisemną zgodę na przechwycenie przez Służbę Bezpieczeństwa Komunikacji prywatnej komunikacji mającej związek z działalnością lub z danym typem działalności wymienionymi w autoryzacji.

¹ www.laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/N-5 [dostęp: 14 II 2017].

5. Warunki autoryzacji

(2) Minister może wydać autoryzację na podstawie podsekcji (1), jeżeli uzna, że:

- a) przechwycenie rozmowy prywatnej będzie skierowane przeciwko obcym podmiotom znajdującym się poza terytorium Kanady;
- b) nie jest możliwe pozyskanie określonych informacji w inny sposób;
- c) wartość informacji uzyskanych dzięki przechwyceniu rozmowy prywatnej uzasadnia wykorzystanie tego środka;
- d) istnieją wystarczające instrumenty, które chronią prywatność obywateli Kanady i zapewniają, że prywatna komunikacja będzie wykorzystywana lub będzie podlegać retencji wyłącznie wtedy, gdy będzie to miało istotne znaczenie dla polityki zagranicznej, obronnej lub dla bezpieczeństwa Kanady.

6. Autoryzacja ministra

(3) Minister może – wyłącznie w celu ochrony systemów lub sieci komputerowych rządu Kanady przed szkodą, nieuprawnionym użyciem lub ingerencją w ich funkcjonowanie w rozumieniu § 184 (2)(c) kodeksu karnego – wyrazić pisemną zgodę na przechwycenie przez Służbę Bezpieczeństwa Komunikacji prywatnej rozmowy dotyczącej działalności lub typów działalności wymienionych w autoryzacji.

7. Warunki autoryzacji

(4) Minister może wydać autoryzację, o której mowa w podsekcji (3), jeśli uzna, że:

- a) przechwycenie jest niezbędne do identyfikacji, izolacji lub zapobieżenia zagrożeniu systemów lub sieci komputerowych rządu Kanady;
- b) określonej informacji nie można uzyskać w inny sposób;
- c) nie jest możliwe uzyskanie zgody osób, których prywatna komunikacja ma zostać przechwycona, na wykorzystanie tego instrumentu;
- d) istnieją wystarczające instrumenty mające na celu zapewnienie, że zostaną wykorzystane lub będą podlegać retencji wyłącznie informacje niezbędne do identyfikacji, izolacji lub zapobieżenia zagrożeniu systemów lub sieci komputerowych rządu Kanady;
- e) istnieją wystarczające instrumenty chroniące prywatność obywateli Kanady w związku z wykorzystywaniem lub retencją informacji uzyskanych przez przechwycenie rozmowy prywatnej.

8. Dodatkowe warunki przewidziane w autoryzacji

(5) Autoryzacja wydana na podstawie niniejszej sekcji może określać dodatkowe warunki, które w opinii ministra przyczynią się do ochrony prywatności obywateli Kanady, m.in. dodatkowe instrumenty ograniczające wykorzystywanie i retencję informacji uzyskanych przez przechwycenie prywatnej komunikacji, dostęp do nich oraz formy i sposoby ich ujawnienia.

9. Okres ważności autoryzacji

273.68. (1) Autoryzacja jest ważna przez wskazany w niej okres. Może też być przedłużona na czas określony na mocy decyzji o przedłużeniu jej ważności. Autoryza-

cja ani decyzja o przedłużeniu jej ważności nie mogą powodować jej stosowania przez okres dłuższy niż rok.

NIEMCY

Ustawa o Federalnej Służbie Wywiadowczej (*Bundesnachrichtendienst – BND*)² – wyciąg

Sekcja 1. Organizacja. Funkcje i uprawnienia BND

Art. 1. Organizacja i funkcje.

(...)

(2) W celu uzyskania danych wywiadowczych o państwach obcych, które są istotne dla Republiki Federalnej Niemiec z punktu widzenia jej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, BND gromadzi i analizuje niezbędne informacje. Jeśli informacje, w tym dane osobowe, są zbierane na podstawie ustawy o Federalnej Służbie Wywiadowczej, ich przetwarzanie i wykorzystywanie również następuje zgodnie z tą ustawą.

Art. 2. Uprawnienia.

(1) BND jest uprawniona do zbierania, przetwarzania i wykorzystywania informacji, w tym danych osobowych, z zastrzeżeniem, że takie działania nie mogą naruszać postanowień ustawy federalnej o ochronie danych lub szczególnych regulacji wymienionej ustawy:

- 1) w celu ochrony personelu, wyposażenia, obiektów i źródeł przed działaniami wywiadowczymi i innymi działaniami stanowiącymi zagrożenie bezpieczeństwa;
- 2) w celu sprawdzenia bezpieczeństwa osób, które obecnie są lub w przyszłości będą zatrudnione w BND;
- 3) w celu sprawdzenia otrzymywanych informacji;
- 4) w celu uzyskania informacji o zdarzeniach z zagranicy, które są istotne dla polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa Republiki Federalnej Niemiec – jeśli mogą być uzyskane tylko w taki sposób i jeśli żaden inny organ państwowy nie jest odpowiedzialny za ich gromadzenie (...).

(3) BND nie ma uprawnień policyjnych.

(4) W przypadku istnienia kilku możliwych opcji BND powinna wybierać tę, która jest najmniej dolegliwa wobec podmiotu, którego dotyczy. Podjęte środki nie powinny powodować negatywnych konsekwencji, niepozostających w relacji do zamierzonego skutku działań.

Art. 3. Specjalne wnioski o informacje.

Takie wnioski mogą być składane w indywidualnych przypadkach, w celu wypełnienia obowiązków BND. Służba może gromadzić informacje na podstawie art. 8a i 8b *Ustawy o Ochronie Konstytucji Federalnej*³ – dop. aut.

² Niem. *Gesetz über den Bundesnachrichtendienst* [online], www.gesetze-im-internet.de/bndg/ [dostęp: 14 II 2017].

³ Niem. *Gesetz über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungs-*

Art. 4. Dalsze wnioski o informacje.

Jeśli takie wnioski są wymagane w celu wypełnienia zadań BND, strona przekazująca lub pomagająca w dostarczeniu usług telekomunikacyjnych, takich jak operacja komercyjna, może być zobligowana do przekazania informacji na temat wiadomości pozyskanych zgodnie z art. 95 i 111 ustawy federalnej o telekomunikacji – dop. aut.

Art. 5. Specjalne rodzaje gromadzenia danych.

W celu gromadzenia danych, w tym danych osobowych, w sposób niejawną BND – na podstawie art. 8 ust. 2 *Ustawy o Ochronie Konstytucji Federalnej* – może stosować środki wymagane w celu wypełniania swoich obowiązków, jeśli istnieją ku temu uzasadnione powody.

Sekcja 2. Gromadzenie informacji wywiadowczych o cudzoziemcach za granicą**Art. 6.** Warunki gromadzenia i przetwarzania danych:

(1) W celu wypełniania swoich obowiązków BND może stosować środki techniczne z zamiarem gromadzenia i przetwarzania informacji, łącznie z danymi osobowymi, z sieci telekomunikacyjnych przez urządzenia telekomunikacyjne obcokrajowców, którzy znajdują się za granicą, jeśli takie informacje są wymagane w następujących celach:

- 1) identyfikacji i zwalczania we wczesnej fazie ryzyka odnoszącego się do bezpieczeństwa wewnętrznego lub zewnętrznego Republiki Federalnej Niemiec;
- 2) zagwarantowania Republice Federalnej Niemiec zdolności do działania, lub
- 3) zdobycia informacji wywiadowczych istotnych z punktu widzenia polityki zagranicznej albo polityki bezpieczeństwa, dotyczących zdarzeń, które w odniesieniu do ich rodzaju oraz zakresu są określone przez Federalny Urząd Kanclerski w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Federalnym Ministerstwem Obrony, Federalnym Ministerstwem Spraw Gospodarczych i Energii oraz Federalnym Ministerstwem Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

Informacje mogą być gromadzone wyłącznie z tych sieci telekomunikacyjnych, co do korzystania z których Federalny Urząd Kanclerski uprzednio wydał pozwolenie.

(2) BND może gromadzić wyłącznie informacje uzyskane podczas zdobywania danych wywiadowczych o cudzoziemcach za granicą opartą na znacznikach wyszukiwania. Te znaczniki muszą być określone i odpowiednie do gromadzenia informacji wywiadowczych w zakresie spraw, o których mowa w pkt 1 zd. 1. Ponadto ich wykorzystanie musi być zgodne z interesami Republiki Federalnej Niemiec ważnymi dla polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa.

(3) Znaczniki wyszukiwania, które umożliwiają gromadzenie informacji odnoszących się do organów i instytucji Unii Europejskiej, władz publicznych państw członkowskich Unii lub jej obywateli mogą być wykorzystane, jeśli jest to niezbędne w celu:

- 1) identyfikacji i zwalczania ryzyka zgodnie z art. 5 zd. 3 ustawy o ograniczeniu poufności poczty i telekomunikacji, lub
- 2) uzyskania informacji zgodnie z ust. 1 zd. 1 lit. a–c, jeśli chodzi o dane dotyczące wydarzeń poza terytorium Unii Europejskiej, o ile mają one szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa Republiki Federalnej Niemiec.

Znaczniki wyszukiwania, które prowadzą do gromadzenia informacji odnoszących się do obywateli UE, mogą być wykorzystywane poza ww. zakresem, jeśli są wymagane do identyfikacji oraz zwalczania przestępstw w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o ograniczeniu poufności poczty i telekomunikacji.

(4) Jakiegokolwiek gromadzenie danych pochodzących z ruchu telekomunikacyjnego obywateli niemieckich lub krajowych osób prawnych albo osób będących rezydentami na terytorium niemieckim jest zabronione.

(5) Gromadzenie informacji wywiadowczych o cudzoziemcach za granicą w celu uzyskania korzyści w konkurencyjności (szpiegostwo przemysłowe) jest zabronione.

(6) Dane o ruchu telekomunikacyjnym są przechowywane przez maksimum 6 miesięcy.

(7) Stosowanie środków technicznych, o których mowa w pkt 1, oraz wykonywanie czynności kontrolnych są określone w akcie wykonawczym wydawanym przez BND. Wydanie powyższego aktu wymaga zgody Federalnego Urzędu Kanclerskiego, który informuje o tym Parlamentarny Komitet Kontrolny.

Art. 7. Przetwarzanie i wykorzystywanie danych zebranych za granicą.

(1) Artykuł 6 ust. 1 zd. 1 oraz ust. 3–6 mają zastosowanie do przetwarzania i wykorzystywania tych informacji pozyskiwanych o podmiotach zagranicznych, które są gromadzone przez BND.

(2) Szczegółowe regulacje odnoszące się do gromadzenia danych o organizacjach należących do Unii Europejskiej, organach publicznych należących do państw członkowskich Unii lub jej obywatelach przez zagraniczne organy publiczne za granicą może być zarządzane tylko przez BND na podstawie i przy poszanowaniu warunków określonych w art. 6 ust. 3.

(...)

Art. 13. Współpraca w zakresie prowadzenia wywiadu elektronicznego w Republice Federalnej Niemiec dotyczącego cudzoziemców za granicą.

(1) W ramach prowadzenia wywiadu elektronicznego w Republice Federalnej Niemiec odnoszącego się do cudzoziemców za granicą, tak długo, jak Federalna Służba Bezpieczeństwa (BND) współpracuje z zagranicznymi organami publicznymi w zakresie wykonywania zadań wywiadowczych, informacje – w tym dane osobowe – mogą być gromadzone zgodnie z art. 14 oraz wymieniane zgodnie z art. 15.

(2) Współpraca z zagranicznymi organami publicznymi zgodnie z pkt 1 odpowiada regulacjom prawnym, jeśli:

- 1) służy celom wskazanym w art. 6 ust. 1 zd. 1 lit. a–c,
- 2) wykonanie zadań przez BND byłoby znacznie utrudnione lub niemożliwe bez takiej współpracy.

(3) Szczegóły współpracy są zawarte w oświadczeniu dotyczącym jej celów, uzgodnionym przez BND i zagraniczny organ publiczny przed rozpoczęciem współpracy. W oświadczeniu, o którym mowa, są określone:

- 1) cele współpracy;
- 2) zakres przedmiotowy współpracy;
- 3) okres trwania współpracy;
- 4) uzgodnienie poświadczające, że w zakresie współpracy zgromadzone dane mogą być wykorzystywane tylko w celach, w jakich zostały zgromadzone, i że ich wykorzystywanie jest zgodne z podstawowymi zasadami demokratycznymi;

- 5) uzgodnienie, że zagraniczny organ publiczny zaakceptował prośbę BND o uzyskanie pozwolenia dotyczącego wykorzystania danych;
- 6) stwierdzenie, że zagraniczny organ publiczny zgadza się na odmowę BND dotyczącą przekazania prośby.

(4) Cele współpracy i jej zakres przedmiotowy są skoncentrowane na pozyskiwaniu informacji mających służyć:

- 1) rozpoznawaniu i zapobieganiu zagrożeniom międzynarodowego terroryzmu;
- 2) rozpoznawaniu i zapobieganiu zagrożeniom nielegalnego handlu bronią i narkotykami;
- 3) wsparciu niemieckich sił zbrojnych i ochronie sił zbrojnych państw współpracujących;
- 4) wykorzystaniu podczas wydarzeń o znaczeniu krytycznym za granicą;
- 5) uzyskiwaniu wiedzy o zagrożeniach i sytuacji dotyczącej bezpieczeństwa za granicą, odnoszących się do obywateli niemieckich oraz obywateli państw współpracujących;
- 6) uzyskiwaniu wiedzy o politycznych, biznesowych i militarnych operacjach za granicą, które mają znaczenie dla polityki zagranicznej i bezpieczeństwa lub
- 7) w sytuacjach analogicznych.

(5) Podpisanie oświadczenia dotyczącego celów wymaga zgody Federalnego Urzędu Kanclerskiego, jeśli współpraca odnosi się do zagranicznych organów publicznych państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub państw członkowskich NATO. Parlamentarny Komitet Regulacyjny jest informowany o każdym oświadczeniu dotyczącym celów.

Art. 14. Gromadzenie danych osobowych w zakresie współpracy.

(1) Gromadzenie danych osobowych w zakresie współpracy, zgodnie z art. 13, jest zgodne z prawem, jeśli jest realizowane przez BND:

- 1) w celu osiągnięcia uzgodnionych celów współpracy;
- 2) jeśli podczas gromadzenia poszczególnych danych stosowane znaczniki wyszukiwania są skierowane wyłącznie na osiągnięcie celu współpracy.

Gromadzenie danych osobowych i stosowanie znaczników wyszukiwania pozostaje w zgodzie z polityką zagraniczną i polityką bezpieczeństwa Republiki Federalnej Niemiec.

(2) Artykuł 6 pkt 1 zdanie 2, pkt. 3–7 oraz art. 8–12 stosuje się odpowiednio.

(3) Rozpoznanie w zakresie przechwytywania komunikacji z obcego państwa może zostać przeprowadzone w ramach współpracy, o której mowa w art. 13, wyłącznie przez BND.

WIELKA BRYTANIA

Ustawa o służbach wywiadowczych (*Intelligence Services Act*)⁴ – wyciąg

1. (1) Tajna Służba Wywiadu (dalej zwana Służbą Wywiadu) podlega sekretarzowi stanu. Do jej zadań, zgodnie z podsekcją (2), należy:

- b) pozyskiwanie i udzielanie informacji dotyczących działań i zamiarów osób znajdujących się poza terytorium Wysp Brytyjskich;

⁴ *Intelligence Services Act 1994* [online], www.legislation.gov.uk/ukpga/1994/13/pdfs/ukpga_19940013_en.pdf [dostęp: 14 II 2017].

- c) wykonywanie innych zadań dotyczących działań i zamiarów tych osób.
- (2)** Służba Wywiadu realizuje swoje zadania wyłącznie:
(...)
- b) w interesie bezpieczeństwa narodowego, szczególnie w zakresie obronności i polityki zagranicznej rządu Zjednoczonego Królestwa;
- c) w celu ochrony interesów ekonomicznych Zjednoczonego Królestwa;
- d) w celu wsparcia procesu zapobiegania i wykrywania poważnej przestępczości.
- 2. (1)** Nadzór nad działalnością Służby Wywiadu sprawuje jej szef mianowany przez sekretarza stanu.
- (2)** Szef Służby Wywiadu jest odpowiedzialny za skuteczność działań tej służby. Do jego zadań należy:
- a) zapewnienie, że istnieją instrumenty gwarantujące, iż Służba nie pozyskuje żadnych informacji, jeżeli nie jest to niezbędne do prawidłowej realizacji jej zadań, oraz że żadna informacja nie zostanie przez nią ujawniona, chyba że jest to niezbędne ze względu na:
- i) prawidłowe wykonywanie zadań służby;
- ii) interes bezpieczeństwa narodowego;
- iii) zapobieganie i wykrywanie poważnej przestępczości;
- iv) interes postępowania karnego (...);
- b) Służba Wywiadu nie prowadzi żadnych działań mających na celu wspieranie interesów partii politycznych działających w Zjednoczonym Królestwie.
- (...)
- (4)** Szef Służby Wywiadu przedstawia premierowi i sekretarzowi stanu roczny raport dotyczący jej działalności. W każdym momencie może poinformować premiera lub sekretarza stanu o każdej sprawie istotnej z punktu widzenia ich obowiązków.

Autoryzacja niektórych czynności

5. (1) Naruszenie własności prywatnej lub komunikacji bezprzewodowej nie jest bezprawne, jeżeli zostało autoryzowane na podstawie nakazu wydanego przez sekretarza stanu zgodnie z przepisami niniejszej sekcji.

(2) Sekretarz stanu może, na wniosek Służby Bezpieczeństwa, Służby Wywiadu lub GCHQ, wydać nakaz autoryzujący podjęcie, na zasadach określonych w podsekcji (3), wyszczególnionych w nim czynności w odniesieniu do każdej własności prywatnej lub komunikacji bezprzewodowej, jeżeli uważa, że:

- a) podjęcie tych czynności jest niezbędne z uwagi na to, że może to mieć zasadnicze znaczenie dla:
- i) Służby Bezpieczeństwa – w kontekście realizacji jej zadań ustawowych;
- ii) Służby Wywiadu – w kontekście realizacji jej zadań zgodnie z sekcją 1 niniejszej ustawy,;
- iii) GCHQ – w kontekście realizacji jej zadań określonych w sekcji 3(1)(a) niniejszej ustawy oraz;
- b) określony cel nie może być osiągnięty w inny sposób;
- c) zostały wprowadzone instrumenty określone w sekcji 2(2)(a) ustawy o służbach bezpieczeństwa (*Security Services Act*) zapobiegające ujawnieniu informacji pozyskanych na zasadach określonych w tej sekcji.

(3) Nakaz autoryzujący podjęcie działań, które mają na celu wspieranie zapobiegania i wykrywania poważnych przestępstw, nie może dotyczyć własności na terenie Wysp Brytyjskich.

(4) Na zasadach określonych w podsekcji (5), Służba Bezpieczeństwa może złożyć wniosek, o którym mowa w podsekcji (2) o wydanie nakazu autoryzującego podjęcie przez nią lub przez osobę działającą na jej rzecz czynności określonych w nakazie w imieniu Służby Wywiadu lub GCHQ. Jeżeli taki nakaz został wydany, Służba Bezpieczeństwa jest odpowiedzialna za dokonanie wszystkich wymienionych w nim czynności, **nawet gdy w innym wypadku ich wykonanie wykraczałoby poza zakres kompetencji tej służby** (podkreślenie autorów – przyp. red.).

(5) Służba Bezpieczeństwa może złożyć wniosek o wydanie nakazu na zasadach określonych w podsekcji (4), z wyjątkiem sytuacji, gdy działania, które mają zostać autoryzowane przez nakaz:

- a) są działaniami, w odniesieniu do których Służba Wywiadu lub GCHQ mogą złożyć samoistnie wniosek o autoryzację;
- b) mają służyć innym celom niż wspieranie zapobiegania i wykrywania poważnych przestępstw.

6. (1) Nakaz może zostać wydany wyłącznie:

- a) przez sekretarza stanu;
- b) w nagłych wypadkach, jeżeli sekretarz stanu wyraził wprost zgodę na jego wydanie, a oświadczenie o tej zgodzie jest zawarte w treści dokumentu przez wysokiego rangą urzędnika jego departamentu (*senior official*).

(2) Nakaz, jeżeli nie został przedłużony na zasadach określonych w podsekcji (3), wygasa:

- a) po upływie 6 miesięcy, licząc od dnia jego wydania, jeżeli został wydany przez sekretarza stanu;
- b) wraz z upływem drugiego dnia roboczego po upływie okresu, na który został wydany – w innych przypadkach.

(3) Sekretarz stanu może przedłużyć stosowanie nakazu na okres kolejnych 6 miesięcy, jeżeli uzna przed upływem okresu jego obowiązywania, że jego dalsze stosowanie jest niezbędne do realizacji celów, w jakich został wydany.

(4) Sekretarz stanu może unieważnić nakaz, jeżeli uzna, że prowadzenie określonych w nim działań nie jest już konieczne.

7. (1) Jeżeli osoba podlegałaby odpowiedzialności na terenie Zjednoczonego Królestwa za jakikolwiek czyn dokonany poza terytorium Wysp Brytyjskich, nie ponosi jej, jeżeli działanie, które może pociągnąć za sobą tę odpowiedzialność, zostało dozwolone na podstawie autoryzacji sekretarza stanu, wydanej zgodnie z przepisami niniejszej sekcji.

(2) Termin podlegający odpowiedzialności w Zjednoczonym Królestwie oznacza ponoszenie odpowiedzialności za określone działania lub zaniechania w rozumieniu prawa karnego lub prawa cywilnego.

(3) Sekretarz stanu wydaje autoryzację, jeżeli uzna, że:

- a) działania, które mają zostać podjęte zgodnie z autoryzacją lub operacje, w których trakcie te działania mają zostać podjęte, są niezbędne do prawidłowej realizacji zadań Służby Wywiadu;
- b) istnieją odpowiednie instrumenty zapewniające, że:
  - i) na podstawie autoryzacji nie zostaną podjęte jakiegokolwiek działania inne niż te, które są niezbędne do prawidłowej realizacji zadań Służby Wywiadu,

- ii) charakter działań prowadzonych na podstawie autoryzacji i ich prawdopodobne konsekwencje będą uzasadnione, biorąc pod uwagę cele, w jakich mają zostać dokonane;
- c) istnieją odpowiednie instrumenty wprowadzone zgodnie z sekcją 2 (2), regulujące możliwość ujawnienia informacji uzyskanych na zasadach określonych w tej sekcji oraz że postępowanie z jakimikolwiek informacjami uzyskanymi podczas działań przeprowadzanych na podstawie autoryzacji będzie prowadzone w sposób zgodny z normami wynikającymi z tych instrumentów.

(4) Bez uszczerbku dla ogólnego zakresu kompetencji sekretarza stanu do udzielenia autoryzacji na podstawie niniejszej sekcji autoryzacja ta:

- a) może dotyczyć indywidualnej i konkretnej czynności lub większej liczby czynności; czynności, których specyfikacja została zawarta w autoryzacji; czynności podejmowanych podczas operacji, której specyfikacja jest zawarta w autoryzacji;
- b) może być ograniczona do konkretnie wskazanej osoby lub osób.

(5) Autoryzacja na podstawie przepisów niniejszej sekcji może być wydana:

- a) przez sekretarza stanu,
- b) w nagłych wypadkach, jeżeli sekretarz stanu wyraził wprost zgodę na jej wydanie, a oświadczenie o tej zgodzie jest zawarte w treści dokumentu przez wysokiego rangą urzędnika jego departamentu (*senior official*).

(6) Autoryzacja, jeżeli nie została przedłużona na zasadach określonych w podsekcji (7), wygasa:

- a) po upływie 6 miesięcy, licząc od dnia jej udzielenia, jeżeli została wydana przez sekretarza stanu;
- b) wraz z upływem drugiego dnia roboczego, po upływie okresu, na który została wydana – w innych przypadkach.

(7) Sekretarz stanu może przedłużyć autoryzację na kolejne 6 miesięcy, jeżeli uzna przed upływem okresu jej ważności, że jej dalsze obowiązywanie jest niezbędne do realizacji celów, w jakich została udzielona.

(8) Sekretarz stanu może unieważnić autoryzację, jeżeli uzna, że wykonanie jakichkolwiek czynności, do których upoważniała ta autoryzacja, nie jest już konieczne.